(FRAGMENT)

Despre botez!

Cred că ar fi nimerit să vorbesc despre credința strict necesară și premergătoare botezului.Ne amintim că Ioan spune:”eu vă botez cu apă spre pocăință..”Matei 3:11.Acest lucru trebuie înțeles în contextul de atunci și anume, m-am pocăit înainte, am fapte vrednice de acea pocăință și după ce primesc botezul urmez direcția -”spre pocăință”-și nu ma botez înainte de actul credinței.

Pocăința cuprinde 3 termeni : Recunoaștere,Mărturisire și Părăsire.Cum să mă recunosc însă ca vinovat, să mărturisesc păcatele mele, și mai mult să mă las de ele ? Este evident că singur nu pot, am nevoie de ceva,cineva mai mare decât păcatul din mine și care vrea să mă ajute.”Cred Doamne ajută necredinței mele”-Marcu 9.24

Credința este cea care mă ajută,și credința vine în urma auzirii Cuvântului (Rom.10:17), iar auzirea prin Cuvântul Lui Hristos. Astfel această credință o primesc când Duhul Domnului mă cercetează (Ioan 16:8,13), și astfel sunt capabil să mă pocăiesc și să urmez ceea ce am de făcut în continuare. Credința *nu este o simplă acceptare intelectuală* a unei afirmații despre Dumnezeu, ci este o angajare a întregii ființe.Credința are *un aspect de cunoaștere* și implică acceptarea adevărului despre nașterea, viața, răstignirea, moartea și învierea Domnului, dumnezeirea Lui, lucrarea Lui mântuitoare împlinite prin jertfa Sa, dar credința are și *un aspect de supunere practică*, de împlinirea voii Lui Dumnezeu așa cum ne este relatată în Scripturi.

În cele ce urmează să încercăm să definim botezul :”*un act solemn, o promisiune,un legământ prin care arăt public că m-am lepădat de satan,mor față de el și mă ridic la viață pentru noul Proprietar-Dumnezeu Tatăl”.* Mai toți deținem proprietăți.Dovada proprietății o constituie actul de proprietate.Cu acest act fac dovada proprietății mele.Un teren al nimănui este plin de mărăcini,și pârlog (omul păcătos care aparține celui rău arată în felul acesta).Păcatele noastre erau actul de proprietate al diavolului.Când însă este cumpărat de cineva,toți știu că acum cineva se îngrijește de acel teren.Și-a schimbat înfățișarea. Este cam la fel ca în căsătorie.Cu ce dovedești că ești căsătorit? Există un act prin care de bună voie și nesiliți de nimeni cei doi și-au

unit destinele, conștient,voluntar și personal.Desigur că nu pot să nu mă gândesc la cei ce trăiesc în concubinaj.Am întrebat odată pe cineva din zona unde-l slujesc pe Domnul:”tu ești căsătorit? Mi-a răspuns după cateva secunde de ezitare, da.Cu ce-mi dovedești l-am întrebat atunci? Nu a știut cum să-mi răspundă.Apoi a continuat: ești cumva necăsătorit? Nu a zis el.L-am încurcat.Nu știa cum sa își justifice raspunsurile.De ce?Pentru că nu era cununat.De ce spun acest lucru? Eu m-am născut într-o familie de frați nebotezați,numiți de unii și ”tudorișii”. Fără să credeți că batjocoresc cumva ani buni petrecuți de mine între acei oameni minunați, și în care încă mai sunt unele rude de ale mele,spun și aici cum am mai spus :trăiești în rânduială ? Ai împlinit tu tot Cuvântul lui Dumnezeu ?

Botezul Domnului Isus Hristos.Botezul Domnului nu a fost un act formal.Nu se spune că devreme ce se botează și alții o face și El, nu.Domnul Isus era urmat întotdeauna de mulțimi,El însă nu urma mulțimile și El nu era manipulat de ele.(Exod 23:2).Domnul nu făcea nimic de ochii lumii :nu se ruga, nu vindeca, nu vorbea etc.Domnul Isus nu venise pe lume să facă voia lumii ci voia Tatălui.Botezul este un act de identificare cu păcătoșii.La fel ca Daniel 9:7 în rugăciune, Domnul Isus se identifica cu păcătoșii prin botez.Botezul Domnului confirmă lucrarea lui Ioan Botezatorul.

Botezul nu este începutul relației cu Dumnezeu.Relația exista dinainte.De aceea nu amânați pasul ascultării botezului, căci astfel amâi ceea ce urmează după botez.Fă un pas înainte în ascultare.Nu micșorați Evanghelia, nu o reduceți doar la iertarea Lui Dumnezeu, ci și următorii pași. (va urma)